

РЕШЕНИЕ

№ 4844

гр. София, 03.11.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 27 състав, в публично заседание на 18.10.2011 г. в следния състав:

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: Аглика Адамова

при участието на секретаря Ани Андреева, като разгледа дело номер **4661** по описа за **2011** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145- 178 АПК вр. чл. 40 ЗДОИ.

Образувано е по жалба на К. Й. Т. срещу писмо изх. № ВОП 02-7 от 28.03.2011г. директора на дирекция „Връзки с обществеността и протокол” в Министерство на земеделието и храните, обективизиращо отказ за предоставяне на обществена информация по заявление вх. № ВОП № 02-7/15.02.2011г. Оспорващият твърди, че отказът е незаконосъобразен. Поради това моли отказът да бъде отменен, а ответникът – да бъде задължен да предостави информацията в поисканата форма.

Ответникът – директорът на дирекция „Връзки с обществеността и протокол в Министерство на земеделието и храните оспорва жалбата. Поддържа, че исканата информация, съхранявана в СИЗП, която е част от ИСАК, попада в приложното поле на Закона за защита на личните данни и като такава може да бъде предоставена само на лицето, за което се отнася – по негово искане, а на трето лице – само с изрично съгласие на лицето, за което се отнася.

Съдът, след като се запозна с представените доказателства, доводите и възраженията на страните и ги прецени в тяхната съвкупност, намира за установено от фактическа страна следното:

Със заявление вх. № ВОП 02-7/15.02.2011г. К. Й. Т. е поискал от Министъра на земеделието и храните да му бъде предоставена цялата информация от регистъра на земеделските производители за периода 2007-2009г. и цялата информация от Системата за идентификация на земеделски парцели /СИЗП/ за периода 2007-2009г.,

под формата на достъп до информацията.

С оспореното писмо изх. № ВОП 02-7/28.02.2011г., подписано от В. Е., директор на дирекция „Връзки с обществеността и протокол”, поисканата информация е отказана. По т.1 от искането се сочи, че регистърът на земеделските производители не е публичен и служи за набиране на информация за земеделските производители и за дейността им с цел подпомагане на земеделието и развитието на селските райони. Предоставянето на цялата информация за отделните земеделски производители се регламентира в чл. 18 от Наредбата. Поради това и на основание чл. 37, ал.1 т.2 ЗДОИ информацията не може да бъде предоставена. По т.2 от заявлението е посочено, че данните, съхранявани в СИЗП, част от ИСАК са съотносими към Закона за защита на личните данни и като такива може да бъдат предоставени само на лицето, за което се отнасят – по негово искане, а на трето лице – само с изрично съгласие на лицето, за което се отнасят.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира от правна страна следното:

Жалбата е допустима, подадена в срок и от легитимирано лице.

Разгледана по същество, жалбата е неоснователна.

Оспореното писмо е издадено от директор дирекция „Връзки с обществеността”, на когото са делегирани правомощия за произнасяне по искания за предоставяне на обществена информация, съгласно Заповед № РД09-314 от 15.04.2010г.

Допуснати са нарушения на изискванията за форма на оспорения акт, макар и те да не са съществени. ЗДОИ е специален по отношение на АПК, но несъмнено отказите за предоставяне на обществена информация имат всички белези на индивидуален административен акт по смисъла на чл. 21, ал.1 АПК, доколкото с него се засяга правото на заявителя да получи достъп до обществена информация. Следователно при издаването на индивидуалния административен акт по ЗДОИ за неуредените случаи следва да се прилага АПК. Разпоредбата на чл. 38 ЗДОИ определя съдържанието на решението за отказ за предоставяне на достъп - правното и фактическото основание за отказ по този закон, датата на приемане на решението и редът за неговото обжалване. Това обаче не означава, че актът не следва да съдържа и предвидените в чл. 59, ал.2 АПК реквизити, а именно наименование на органа, наименование на акта, адресат на акта, разпоредителна част. Оспореният административен акт е обективиран под формата на писмо и в него липсва разпоредителна част и не е посочен редът за обжалването му. Въпреки допуснатото нарушение, съдът намира, че то не е съществено и не води до унищожаемост на акта. Волята на административния орган да откаже достъп до обществена информация е ясна. Липсата на разпоредителна част затруднява защитата на засегнатите лица и административният орган следва да се придържа към изискванията на АПК за форма на акта. Що се отнася до реда за обжалване, това, че той не е упоменат, само по себе си не опорочава акта, а води до неблагоприятна последица за самия административен орган – удължаване на сроковете за оспорване съгласно чл.140 АПК.

Подаденото съгласно чл. 24 ЗДОИ писмено заявление е разгледано в предвидения в чл. 28 срок.

Съгласно чл. 7 от Закона за подпомагане на земеделските производители /ЗПЗП/ към Министерството на земеделието и храните се създава и поддържа регистър на земеделските производители. Разпоредбата на чл. 2 от Наредба № 3 от 29.01.1999г. за създаване и поддържане на регистър на земеделските производители предвижда, че

регистърът служи за набиране на информация за земеделските производители и за дейността им с цел: 1. контрол върху ползването на земеделските земи; 2. събиране на информация за отглежданите през съответната стопанска година култури и заетите с тях площи, както и за отглежданите животни; 3. подпомагане на земеделските производители и развитието на селските райони. Видно от чл. 5 и чл. 7 ЗДОИ в регистъра се съдържат лични данни по смисъла на чл. 2 от Закона за защита на личните данни и §1 т.2 ДР ЗДОИ.

Съгласно чл. 18, ал.8 от Наредба № 3/1999г. Министърът на земеделието и храните или упълномощено от него лице предоставя информация от регистъра на земеделските производители и на други лица при спазване разпоредбите на Закона за защита на личните данни и Закона за достъп до обществена информация.

Съгласно чл. 30 ЗПЗП, за изпълнение на функциите на Разплащателната агенция се създава Интегрирана система за администриране и контрол, която се състои от 1. система за регистрация на кандидатите и на заявленията за подпомагане; 2. система за идентификация на земеделските парцели; 3. система за идентификация и регистрация на животните; 4. интегрирана система за контрол. Системите по ал. 2, т. 1, 2 и 3 се изграждат и поддържат въз основа на регистри и графична информация като компютризирани бази данни. Системата по т. 2 се създава и поддържа от Министерството на земеделието и храните.

Разпоредбата на чл. 33 ЗПЗП предвижда, че Системата за идентификация на земеделските парцели е географска информационна система и се създава въз основа на ортоизображения чрез дигитализиране на физическите блокове и блоковете на земеделските стопанства. В системата се включват данни от картата на възстановената собственост и регистрите към нея, географските данни и идентификационните кодове на физическите блокове и блоковете на земеделските стопанства, ползвателите и начинът на трайно ползване на блоковете на земеделските стопанства.

Издадена е Наредба 105 от 22.08.2006г. за условията и реда за създаване, поддържане, достъп и ползване на Интегрираната система за администрация и контрол. Съгласно чл. 20 от Наредбата, достъп до информационната система за въвеждане и редактиране на данни имат длъжностни лица от: областните дирекции "Земеделие и гори", общинските служби по земеделие и гори, Министерството на земеделието и храните. Достъп до информационната система за ползване на данни имат длъжностни лица от Министерството на земеделието и храните и от Разплащателна агенция, както и други лица, определени със заповед на министъра на земеделието и храните. В заповедта се определя реда за достъп и обхвата на ползваните данни.

Съгласно определението на чл. 2, ал. 1 от ЗДОИ обществена е информацията, която е свързана с обществения живот в Р. Б. и дава възможност на гражданите да си съставят собствено мнение относно дейността на задължените по закона лица. Тази информация може да се съдържа в документи или други материални носители, създавани, получавани или съхранявани от задължените по ЗДОИ субекти.

Обществената информация, създавана и съхранявана от органите и техните администрации, се разделя, съгласно чл. 9, на официална и служебна. Официална е информацията, която се съдържа в актовете на държавните органи и на органите на местното самоуправление при осъществяване на техните правомощия. Служебна е информацията, която се събира, създава и съхранява във връзка с официалната информация, както и по повод дейността на органите и на техните администрации. Независимо от вида на информацията, достъпът до нея е свободен, съгласно чл. 12 и

чл.13 ЗДОИ. Но достъпът до служебна обществена информация може да бъде ограничен, съгласно чл.13, когато тя: 1. е свързана с оперативната подготовка на актовете на органите и няма самостоятелно значение (мнения и препоръки, изготвени от или за органа, становища и консултации) и 2. съдържа мнения и позиции във връзка с настоящи или предстоящи преговори, водени от органа или от негово име, както и сведения, свързани с тях, и е подготвена от администрациите на съответните органи. Ограничението по ал. 2 не може да се прилага след изтичане на 2 години от създаването на такава информация.

Поисканата от жалбоподателя информация следва да се квалифицира като служебна такава, още повече, че Наредба № 3/1999г. и Наредба 105 от 22.08.2006г. изрично предвиждат възможност за предоставяне на информация от регистъра и информационната система именно по реда на ЗДОИ.

Действително част от данните, които се съдържат в информационната система и регистъра касаят лични данни, за които не е приложим редът за предоставяне на информация, предвиден в ЗДОИ. От друга страна, когато исканата информация касае трети лица, съгласно чл. 31 ЗДОИ, съответният орган е длъжен да поиска изричното писмено съгласие на третото лице в 7-дневен срок от регистриране на заявлението по чл. 24. В решението си по чл. 28, ал. 2 съответният орган е длъжен да спазва точно условията, при които третото лице е дало съгласие за предоставяне на отнасящата се до него информация. При неполучаване на съгласие от третото лице в срока по ал. 1 или при изричен отказ да се даде съгласие съответният орган предоставя исканата обществена информация в обем и по начин, който да не разкрива информацията, която се отнася до третото лице. Неоснователни са доводите на жалбоподателя, че не е необходимо съгласието на третите лица, тъй като те са задължени субекти. Под „задължен субект” разпоредбата на чл. 31, ал.5 ЗДОИ има предвид такъв по смисъла на ЗДОИ, който е задължен да предоставя обществен информация. Земеделските производители не попадат в кръга на задължените субекти по ЗДОИ, липсват и данни за надделяващ обществен интерес от разкриване на информацията. За да откаже достъп на това основание обаче, ответникът е следвало да поиска съгласието на съответните трети лица.

В конкретния случай това е било невъзможно. Заявлението за достъп до информация е формулирано твърде общо, като искане за пълен достъп до регистъра и информационната система. Това е пречка административният орган да прецени необходимостта от прилагане на чл. 31 ЗДОИ, а в тази връзка и основателността на искането. На основание чл. 29 ЗДОИ, заявителят е следвало да бъде уведомен за това и да му се даде право да уточни предмета на исканата обществена информация. В този случай срокът по чл. 28, ал. 1 започва да тече от датата на уточняването на предмета на исканата обществена информация. Ако заявителят не уточни конкретен предмет на исканата обществена информация до 30 дни, заявлението се оставя без разглеждане.

Ако след уточняване на заявлението по реда на чл. 29 ЗДОИ ответникът прецени, че исканата информация касае лични данни, съответно трети лица, следва да има предвид чл. 2, ал.4 ЗДОИ, съответно да приложи чл. 31 ЗДОИ.

Като не е изпълнил задължението си по чл. 29 ЗДОИ и не е изискал от заявителя уточняване на заявлението, ответникът е допуснал съществено нарушение на административно-производствените правила, което му е попречило да извърши конкретна преценка на основателността на подаденото заявление.

По изложените съображения жалбата е основателна и следва да бъде уважена.

Преписката следва да бъде върната на административния орган, на основание чл. 173, ал.2 АПК.

На основание чл. 143, ал.4 АПК ответникът следва да заплати на жалбоподателя съдебни разноси в размер на 10 лв.

Воден от горното Административен съд София-град

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ по жалбата на К. Й. Т., [населено място], [улица] писмо изх. № ВОП 02-7 от 28.03.2011г. директора на дирекция „Връзки с обществеността и протокол” в Министерство на земеделието и храните, обективиращо отказ за предоставяне на обществена информация по заявление вх. № ВОП № 02-7/15.02.2011г.

ВРЪЩА преписката на ответника за процедиране съгласно мотивите на настоящото решение.

ОСЪЖДА Министерство на земеделието и храните да заплати на К. Й. Т. съдебни разноси в размер на 10 лв.

Решението може да се обжалва с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14 дневен срок от връчване на преписи на страните.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪДИЯ: